Raad van State

200800201/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/46538 en 07/46537 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 januari 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van .....
(hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 januari 2008, verzonden op 3 januari 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

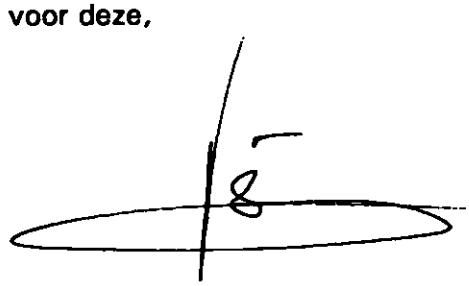
w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

284-572.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 07 / 46538 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 46537 (beroep)
AWB 07 / 46539 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 2 januari 2008

in de zaak van:

geboren op van Somalische nationaliteit, verblijvende in detentiecentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. R.L. Braakman, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kreumer, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Verzoeker heeft op 8 december 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 december 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 13 december 2007 beroep ingesteld.

1.2 Verzoeker heeft op 13 december 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 7 december 2007 aan verzoeker de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 13 december 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 24 december 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.

2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.

2.6 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker is geboren in . Zijn vader behoort tot de Galadi stam en zijn moeder tot de Isaaq stam. In 1991 is verzoeker vanwege de oorlog gevlucht naar het dorp in Somaliland. Verzoeker heeft daar bij zijn oom en tante verbleven. In 2002 is verzoeker bij zijn oom in de groothandel gaan werken. Op een gegeven moment zag verzoeker dat zijn neef, die ook in de winkel werkte, geld uit de winkel stal. Verzoeker heeft zijn neef hierop aangesproken en heeft tegen zijn oom over de diefstal verteld. Zijn oom heeft daarop tegen de neef verteld dat hij niet meer in de winkel mocht werken. Op dat moment zijn de problemen van verzoeker begonnen. De neef werd jaloers en geweldadig tegen verzoeker. In januari 2007 heeft de neef verzoeker in zijn been gestoken en moest verzoeker naar het ziekenhuis. Nadien heeft de neef verzoeker met een pistool bedreigd en gedreigd hem te doden. Verzoeker heeft hiervan aangifte bij politie gedaan maar deze hebben niets ondernomen vanwege de gemengde stamafkomst van verzoeker. Vervolgens is verzoeker naar gegaan om geld voor zijn vlucht te halen en heeft daar drie maanden verbleven. Vervolgens is verzoeker teruggegaan naar en heeft hij zijn land van herkomst verlaten.

2.7 Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij verzoekers afkomst uit zijn gemengde stamafkomst en de problemen vanwege zijn gemengde

stamafkomst, ongeloofwaardig acht. Verweerders conclusie dat het relaas ongeloofwaardig is, is gebaseerd op het standpunt dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas en het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Verzoeker komt hierdoor niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.

2.8 Verzoeker heeft hiertegen het volgende aangevoerd. Zijn relaas heeft positieve overtuigingskracht. Verzoeker weet weinig over te vertellen omdat hij al op zijn zesde is verhuisd en omdat hij bij terugkeer vanwege de slechte veiligheidssituatie niet de stad in kon gaan. Verzoeker weet niet veel van de stam van zijn vader, de Galadi stam, omdat hij is opgevoed door zijn tante van de Isaaq stam. Hij heeft alleen telefonisch contact met zijn vader en vrijwel geen contact met de leden van de Galadi stam. De problemen met zijn neef liggen weliswaar in de privésfeer, maar omdat verzoeker door zijn gemengde stamafkomst geen effectieve bescherming kan inroepen, beroept hij zich terecht op het Vluchtelingenverdrag. Ook de stamoudsten en de oom van verzoeker kunnen hem niet beschermen. Verzoeker heeft hierdoor geen verblijfsalternatief in Somaliland.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.9 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.10 In C4/3.6.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is onder meer bepaald dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen, identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas, documenten ontbreken en dat is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw.

2.11 Niet in geschil is dat verzoeker bij zijn aanvraag geen authentieke documenten met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. In geschil is of verzoeker toerekenbaar ongedocumenteerd is.

2.12 Verweerder acht verzoeker toerekenbaar ongedocumenteerd nu hij geen verschoonbare verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit. Verzoeker heeft ten aanzien van het ontbreken van documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit aangevoerd dat verweerder er aan voorbij is gegaan dat verzoeker uit Somalië komt, waar geen erkende instantie aanwezig is die paspoorten afgeeft. Verzoeker heeft de verklaring van zijn ziekenhuisopname niet meegenomen, omdat hij daar ten tijde van zijn vertrek het belang niet van heeft ingezien.

2.13 Verweerder heeft reeds op grond van de omstandigheid dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas, zoals de verklaring

van zijn ziekenhuisopname en hiervoor ook geen verschoonbare verklaring heeft gegeven, de hierna volgende toets kunnen aanleggen.

2.14 Verweerder heeft in C14/3 Vc beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen: *Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*

2.15 Verzoeker heeft het standpunt van verweerder dat de afkomst van verzoeker uit ongeloofwaardig is niet bestreden. Mede in het licht hiervan heeft verweerder de verklaring van verzoeker dat hij niet veel heeft kunnen verklaren omtrent de stam van zijn vader omdat hij is opgegroeid bij zijn tante die tot een andere stam behoort, ontwijkend mogen achten. Dit klemt te meer nu verzoeker heeft gesteld dat hij vanwege zijn gemengde stamafkomst problemen met zijn neef heeft gekregen. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder het relaas van verzoeker met betrekking tot de gestelde stamafkomst ongeloofwaardig heeft mogen achten.

2.16 Met betrekking tot de gestelde problemen aan de zijde van de neef van verzoeker overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder, als gevolg van de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de stamafkomst, de gestelde problemen met de neef, die veroorzaakt zouden zijn door verzoekers afkomst, ook ongeloofwaardig heeft kunnen achten.

2.17 Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat de problemen met zijn neef weliswaar in de privésfeer zijn gelegen, maar dat hij desalniettemin onder het Vluchtelingenverdrag valt, omdat hij vanwege zijn gemengde stamafkomst geen bescherming van de autoriteiten kan verkrijgen. De vraag of de autoriteiten in het land van herkomst bescherming kunnen bieden, komt eerst aan de orde indien verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij bescherming behoeft, omdat hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Nu verweerder de gemengde afkomst en de gestelde problemen van verzoeker ongeloofwaardig heeft mogen achten, komt de voorzieningenrechter niet toe aan de beroepsgronden die de vraag betreft of de autoriteiten al dan niet bescherming kunnen bieden.

2.18 Gezien het vorengaande heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op een van de gronden als bedoeld in artikel 29 Vw.

2.19 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.

2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

2.21 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond.

2.22 Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.23 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.24 Gesteld noch gebleken is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.25 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.26 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

2.27 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. **Beslissing**

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 2 januari 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

J.M. Janse van Mantgem

Afschrift verzonden op : 3 JAN. 2008

Coll: Sa

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Voor eensluidend afschrift,
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Cohen·Metzger·Moraal-Roos

ADVOCATEN

RAAD VAN STATE
09 JAN 2008
ZAAK NR:
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

mr. A.L. Cohen
mr. E. Metzger
mr. P. Moraal-Roos

Populierenlaan 597
1185 SX Amstelveen
Telefoon 020 643 53 11
Telefax 020 647 91 71
Derdengelden:
ING 69.65.91.278

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
te 'S-GRAVENHAGE

HOGER BEROEP **Toevoeging aangevraagd**

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren , van Somalische nationaliteit, verblijvende te aan de in deze zaak domicilie kiezende te Amstelveen, aan de Populierenlaan 597 (1185 SX) Amstelveen, ten kantore van de advocaat en procureur mr. E. Metzger, die in deze zaak bepaaldelijk door hem is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en het ondertekenen van dit hoger beroep.

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de afwijzende beschikking (nr. AWB 07/46537) van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Haarlem, van 2 januari 2008, verzonden op 3 januari 2008, waarvan een afschrift is aangehecht, waarbij het beroep, gericht tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ongegrond werd verklaard.

Appellant is van mening dat zijn beroep ten onrechte ongegrond is verklaard.

Tegen de eerder genoemde uitspraak worden de volgende grieven aangevoerd.

1. Om niet in onnodige herhalingen te treden verzoekt appellant Uw Afdeling om al hetgeen dat aan dit hoger beroep is voorafgegaan als hier volledig herhaald en ingelast te beschouwen.

2. Ten onrechte heeft de Rechtbank in voornoemde uitspraak onder overweging 2.9 tot en met 2.13 overwogen dat verweerder op grond van de omstandigheid dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas, zoals de verklaring van zijn ziekenhuisopname en hiervoor geen verschoonbare verklaring heeft gegeven, de onder 2.14 omschreven toets kunnen aanleggen.

   Appellant voert daartoe het volgende aan.

   De Rechtbank gaat er in dit geval volledig aan voorbij dat door verzoeker geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas konden worden

Cohen·Metzger·Moraal-Roos
ADVOCATEN

overgelegd omdat verzoeker afkomstig is uit Somalië, alwaar, zo is algemeen bekend, geen erkende instantie aanwezig is die dergelijke documenten (paspoort e.d.) afgeeft. Dit is een verschoonbare reden. De bestreden uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende gemotiveerd.

De rechtbank heeft kennelijk alle documenten onder een noemer geschoven en is er aan voorbijgegaan dat in Somalië geen documenten worden afgegeven. Met betrekking tot het niet kunnen overleggen van de ziekenhuisverklaring heeft verzoeker een afdoende verklaring gegeven waarvan niet valt in te zien waarom dat geen verschoonbare reden zou opleveren. De rechtbank heeft dit ook niet nader gemotiveerd zodat de uitspraak ook op dit punt een deugdelijke motivering ontbeert.

Ten onrechte ook heeft de rechtbank overwogen dat verweerder het relaas van verzoeker met betrekking tot zijn gestelde afkomst ongeloofwaardig mogen achten. Het relaas van verzoeker is gedetailleerd en consistent, zodat niet valt in te zien op welke grond er geen positieve overtuigingskracht van het relaas uitgaat. De rechtbank heeft niet nader gemotiveerd op welke grond verweerder de verklaring van verzoeker dat hij niet veel heeft kunnen verklaren omtrent de stam van zijn vader omdat hij is opgegroeid bij een tante, die tot een andere stam behoort (*de stam van zijn moeder zoals uit het dossier blijkt)* ontoereikend heeft mogen achten, alsook de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de problemen met zijn neef.

Om deze redenen wendt appellant zich tot Uw Afdeling met het verzoek de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, van 2 januari 2008 te vernietigen en het eerste beroep bij de Rechtbank gegrond te verklaren.

Amstelveen, 9 januari 2008

gemachtigde

E. Metzger